

יולי ורשבסקי
נוגע ברחם עגון
שלוש נשים מקראיות

שרה

אֶתְלָה עַל וְו בְּפֶתַח הָאֵהָל
חַיִּיךָ נֶעְקֵד וְנִמּוּל,
עַל הַרְצָפָה בְּשִׁלּוּלִית שָׁל כְּהֵל
אֶתֵּן לְצַחֲוִקִי לְקִמּוּל.

אֲשַׁמַּע בְּקוֹלְךָ וְאֶקַּח מֵאֲכֵלֶת
אֲעֵלָה גּוֹי גָּדוּל לְעוֹלָה,
וְאֶפִּיל אֶת רַחֲמֵי בְּתוּנוּעָה מְעַקֶּלֶת.
וְאֵהִיָּה לְאִם שְׁכוּלָה.

חנה

אֲנִי מִפְּלִיגָה אֵל הָאִי
בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה הַמֵּתָה,
וְזָרַע עֶקֶר אֱלוֹהֵי
נִשְׁכָּב לְצַדִּי בַּמָּטָה.

הֵהָד מוֹתֵר עַל הַקּוּל
בְּדַרְךְ לְסוֹף הַנְּגוּן,
נִפְרָשׁ עַל מְזִבַּח הַחוּל,
נוֹגַע בְּרַחֲם עֵגוּן.

הִיד מְכַסֶּה אֶת הַפֶּה,
שְׁפֹתַיִם נְעוֹת לְלֹא צֵל,
מֵתַחַת לְעוֹר הַרְפָּה
שׁוֹקַע הַחוּל הָעֵצֶל.

בְּקִצָּה הַנְּחֻשׁוֹל הַתָּלוּל
נִקְטָעַת תְּפִלָּה שֶׁל אִשָּׁה,
הֶרְחַם עֲדִין חָלוּל,
הֶרְחַם מְקַף יְבִשָּׁה.

אביגיל

הֵטַל אֶת מְשַׁקְלֶךָ אֶל תּוֹךְ עֵינַי,
כְּמוֹ אֲבֵן קָלֵעַ שֶׁקוֹטְלֵת גּוֹף,
כְּמוֹ גֶבֶר הַעוֹמֵד בְּפָנַי סְגוּף,
הִפְךָ אֶת הַדְּקוֹת לְיוֹם קִנְאִי.

הַשֵּׁם לְבָךְ מַעֲבֵר לְהָרִי,
גִּילָה לִילִי, הִיָּה בּוֹ לְנִגִּיד,
הַחֲזֵק בְּאוֹר פּוֹעֵם בְּקִצָּה הַגִּיד,
עַם בּוֹא הַשַּׁחַר שׁוֹב לְהִיּוֹת טוֹרְאִי.

הִנַּח לַגּוֹף לְהִיּוֹת לְחוּל גְּמִישׁ,
כְּמוֹ הַלֶּךְ הַפּוֹתֵר אֶת הַחִידָה
הִתֵּר שׁוֹקֵי מִסְתֵּר דָּם נִדָּה,
אַהֲבֵב אוֹתִי עַכְשָׁו, הִיָּה שׁוֹם־אִישׁ.